

ת"פ 67493/09 - מדינת ישראל נגד יצחק חסן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 67493-09 מדינת ישראל נ' חסן

ת"פ 21089-08-16

ת"פ 7105-02-19

ת"פ 41510-08-187

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יעל גבעוני
המאשימה
נגד
 יצחק חסן ע"י ב"כ עו"ד איתן שוחט
הנאשם

גמר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע בעבירות מושא חמשה התקיים שבណזון, שצوروו זה זהה.
2. בהכרעת דין מיום 8.3.17, שניתנה **בת"פ 21089-07-07**, הורשע הנאשם לפני הودאותו, בעבודות כתב אישום מתוקן, בעבירה של התפרצויות למקום מגוריים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב האישום הראשון").
לפי כתב האישום הראשון, בערב יום 15.1.16, התפרץ הנאשם בבית ברחוב ויצמן 22 בקריית עקרון, בכך שחדר לתוךו דרך החלון לאחר שבירת התריס. בהמשך הסתובב בבית כשהוא מצד בפנים. באותה העת, המתלוון היה מאושפז בבית החולים הרצליה כאשר יכול לדבר ולתקשר עם סובביו.
3. בהכרעת דין מיום 22.3.17, שניתנה **בת"פ 67493-09-16**, הורשע הנאשם לפני הודאותו, בעבודות כתב האישום של ניסיון גנבה, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").
לפי כתב האישום השני, ביום 1.6.16, עת שהה הנאשם במחילקה רנטגן בבית החולים קפלן, משך טלוויזיה שהיתה מותקנת על קיר המחלקה, ניתק הטלוויזיה מהמתיקן, אחז בה ונשאה אל עבר ספסל שהיה במחילקה

והנינהה עליון.

4. בהכרעת דין מיום 10.6.19, הורשע הנאשם לפני הودאותו, בשני כתבי אישום מתוקנים כדלקמן:
בת"פ 41510-08-18 - הורשע הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השלישי").

לפי כתב האישום השלישי, ביום 25.7.18 ניגש הנאשם לדלפק במחלחת מיוון בבית החולים קפלן, פנה לרופא, וצעק עליו. משםמע המתלוון - רופא נוסף במיוון - את דברי הנאשם, מסר לו כי בכוונתו לפנות למשטרה. בהמשך לכך, פנה הנאשם למתלוון ואים עליון, באומרו שיחכה לו מחוץ לבית החולים ויחסל אותו.

בת"פ 7105-02-19 - הורשע הנאשם בעבירה של גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום הרביעי").

לפי כתב האישום הרביעי, ביום 18.10.9, בחצות, הגיע הנאשם באמצעות אופניו אל בנין מגוריים ברחובות, נטל שני גופי תאורה מהקירות החיצוניים ועצב את הבניין כshawfi התאורה בחזקתו. שווי גופי התאורה כ-200 ל"נ.

5. בהכרעת דין מיום 19.10.19, הורשע הנאשם לפני הודאותו **בפל"א 338764-2019** ביצוע עבירה של החזקת רכוש חסוד בגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום החמישי").

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 3.8.19 נמצא הנאשם מחזיק טלפון השיר למתלוונת, ושאותו הטעהה במחלחה בבית החולים באותו היום.

6. לפי הסדר הטיעון שבין הצדדים, נשלח הנאשם לעירית תסקיר שירות המבחן בארבעת התקנים הראשונים.

تسקירי שירות המבחן וחווות דעת ועדת האבחון

7. בעניינו של הנאשם הוגשו تسקרים רבים.
8. שירות המבחן, בתסקריו מיום 17.9.17, ציין כי הנאשם בן 52, רווק ללא ילדים, מתגורר עם שנים מążחו בדירה של הורי שנפטרו ונעדר מסגרת תעסוקתית. הנאשם מתקשה בקריאה ובכתיבה. הנאשם גויס לצבא ושהורר בשל אי התאמה. לנאים חבות לגופים שונים. הנאשם אובחן מכור לבנזואידים, ובבדיקות שנותנורכו לו נמצאו שרידי סם. עם זאת, הנאשם כלל בעיתיות בתחום האלכוהול והסמים. להתרשותם שירות המבחן, הנאשם תופס את השימוש בסם מסוג קנבוס כתרופה למצבו הרפואי והנפשי. הנאשם נזקט בגישה פאטיית, מודיעתו נמוכה והוא שולץ צורך בטיפול בנושא ומוקד ברצוינו לשיקום תעסוקתי. לאור עמדת הנאשם, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

9. לבקשתו של בא כוח הנאשם, אפשרתי במשך תקופה ממושכת הגשתם של מספר תסקרים משלימים, מיום 22.10.17, מיום 4.1.18, מיום 16.4.18, מיום 11.7.18, מיום 30.1.19 ומיום 14.3.19. כל זאת, מתוך תקווה כי הנאשם, המכור לחומרים ממקרים, יתגשים להיליך טיפול למטרות הספקות שהביע שירות המבחן לאורך הדרך.

בתסקרים המשלימים ציין שירות המבחן תחילתו, כי הנאשם ביטה רצון מילולי בלבד להיגמל מסוים, ומטעם זה לא בא בהמלצה שיקומית. בהמשך, הנאשם נקלט באשפוזית אולם עזב את המסגרת. כן הוסיף, כי הופנה למרכז הגמילה "דולפין", עזב את המקום ונמנע ממסירת בדיקות שתן לאיתור שרידי סם. לאור האמור, העירicht שירות המבחן כי הנאשם אינו יכול להורות להיליך טיפול וنمנע ממתן המלצה שיקומית.

בהמשך הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם אינו מטופל במחלקת הרווחה, מגיע לעיתים בלבד אולם שולץ בסיעו או טיפול. לאור האמור, שירות המבחן נמנע מהמלצת שיקומית.

10. בתסקרים נוספים, כי הנאשם השתלב בהליך גמילה במסגרת "בית א'ב", מרכז שיקום ותמייה בלבד, שיתף פעולה ובבדיקות שתן שנערכו לו, לא נמצא שרידי סם. הנאשם מסר, כי הפסיק את השימוש בסמים, מתקיים מkeit בתוסח לאומי ומשמעותו לאחינו בהתקנת דווי שם. שירות המבחן ציין, כי הנאשם היבע רצון להשתלב במסגרת טיפולית ארוכת טווח. לאחר הערכתה מחדש, העיריך שירות המבחן, כי הנאשם מתמודד עם בעיות מורכבות לצד דלות קוגניטיבית. מכאן המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם במסגרת סגורה ואינטנסיבית והוא הופנה לקהילה טיפולית "קרית שלמה". שירות המבחן ביקש דחיה לצורך שילובו של הנאשם בקהילה והתרשםות משיתוף הפעולה של הנאשם.

11. בתסקרו מיום 1.4.19, דיוח שירות המבחן, כי הנאשם שולב בקהילה "קרית שלמה" בין יום 19.3.19 ויום 19.3.18. הנאשם התקשה להסתגל לתנאי המסתגרת, לא עמד בכללים, סירב לשיתף פעולה עם גורמי הטיפול, לא קם בברקים, לא השתתף בקבוצות טיפוליות ובמרחב התעסוקה, לא נטל טיפול רפואי, לא נשמע להנחיות הצוות והתנהג בצורה שאינה הולמת. בשיחות הבירה מסר הנאשם, כי בכוונתו להשאר במסגרת חדשניים בלבד עד למועד הדיון. בבדיקה שתן שנמסרה ביום 12.2.19 אף נמצא שרידי סם מסווג בנזואידים.

גם בתסקרו זה התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נעדר כוחות אישיים ובלתי לעמידה במסגרת טיפול, נעדר מוטיבציה לטיפול ומחזק בעמדות נוקשות והגנתיות. לאור האמור, לא בא שירות המבחן מהמלצות שיקומיות.

12. בתסקרו האחרון מיום 28.8.19 ציין שירות המבחן, כי ביום 19.4.19 השתלב הנאשם באשפוזית לגמילה פיזית באופן עצמאי. הנאשם סיים גמילה פיסית ביום 21.5.19 ופנה באופן עצמאי ליחידה להתמכרוויות בקרית עקרון והחל בשיחות טיפוליות ומתן בדיקות שתן. מהיחידה להתמכרוויות מסר, כי הנאשם מגיע לשיחות ומוסר בדיקות שתן, בהן לא נמצא שרידי סם. עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מודע לביעית התמכרוותו, שולץ נזקקות טיפולית ומתקשה להבין את מהות הטיפול ותועלתה. עוד מסר, כי לאחר הפגישות הגיע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול. ביום 19.7.19 הנאשם הגיע לפגישה ומוסר, כי הוא אינו רואה צורך בהמשך קשר טיפול ועל כן הוחלט על סיום ההליך הטיפולי. ביחס לעבירות מסר הנאשם, כי הגיע לבית חולים לקבל טיפול רפואי, שלתפסתו הטיפול שקיבל לא היה ראוי. הנאשם הכחיש שאים על רופא ומוסר כי הרופא דחף אותו והוא דחפה בחתוגנות. הנאשם התקשה להסביר את האירוע מושא האישום הרביעי ומוסר כי ל乾坤 את המנוחה כדי להתגונן מפני תקיפה של ערובה.

שירות המבחן הוסיף, כי לאחר הפסקת הטיפול ביחידה להתמכרוויות, הנאשם מסר ביום 14.8.19 בבדיקה שתן ובה נמצא שרידי בנזואידים. לצד זאת, הנאשם מסר כי נהג לצרוך אלכוהול ולהתרשםות שירות המבחן, הנאשם מתקשה להכיר בבעיותו שבכך.

שירות המבחן סיכם ומסר, כי נעשו ניסיונות רבים לסייע לנегод, אולם הנאשם התקשה להתגיים לטיפול ולשתף פעולה לאורך זמן. הנאשם סיים טיפול במסגרת אשפוזית, אולם הוא ממשיר לצרוך חומרים אסורים ואלכוהול. להערכת שירות המבחן, עמדותיו הנוקשות של הנאשם ביחס לטיפול מעידות על חוסר מוטיבציה לשינוי והיעדר הכרה ממשית בבעיותיו ובמצבו. עוד התרשם שירות המבחן מאדם בעל דפוסים שוליים, כוחות אישיים נמוכים ומוטיבציה נמוכה לשינוי בהתנהלותו, ללא גורמי תמייה משמעותיים. מכאן, נמנע שירות המבחן מלבוא מהמלצת טיפולית.

13. ועדת האבוחן, בחווות דעתה מיום 1.1.18 (ענ/3), העrica כי הנאשם מתפרק בrama שאינה מוגבלת שכילת התפתחותית, יודע להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור, מסוגל לסייע לעורר דין בהגנה ולהבין הילוי המשפט. לפיכך, העrica ועדת האבוחן, כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למשעו. עם זאת, הוסיפה הוועדה, כי הנאשם זקוק להערכת פסיקטורית וקביעת מדיניות טיפולית בהתאם, וכי הנאשם זקוק למסגרת תעסוקתית לאחר תהליך הגמילה.

טענות הצדדים

14. באט כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות שבහן הורשע הנאשם נפצעו הערכיהם החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, פרטיותו, בטחונו זכותו לחיים בטוחים ושלוים.

15. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנسبות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: לפי כתוב האישום הראשון, הנאשם נכנס לבית המטלון עת היה מאושפז בבית החולים, אולם בסופו של דבר לא גנב דבר. מכאן טענה, כי הנזק הנגרם כתוצאה מהעבירה מושא כתוב האישום הראשון הוא נמור; לפי כתוב האישום השני, הנאשם פגע ברוחות הציבור שאמור להונאות מהטלויזיה בבית החולים, והכל תוך ביצוע עבירה במקום ציבורי ולא מורה. אולם, בסופו של דבר לא עלה בידי הנאשם להשלים העבירה בשל עיכובו על ידי מאבטחים. מכאן טענה, כי הנזק הנגרם כתוצאה מהעבירה מושא כתוב האישום השני הוא נמור; לפי כתוב האישום השלישי, הנאשם איים על רופא על רקע ביצוע תפקידו של רופא אחר. לטענתה מידת הפגעה בגבואה ופוטנציאל הנזק יכול היה להיות גבוה; לפי כתוב האישום הרביעי, הנאשם גנב שני גופי תאורה מבניין משותף. לטענתה מידת הפגעה נמוכה; לפי כתוב האישום החמישי, הנאשם חזק רכוש החשוד כגנוב, מדובר בטלפון סלולרי שנגנבו מחוללה המאושפזת בבית החולים. לטענתה כתוב התביעה תוקן על בסיס ראייתי אך כנשיה לחומרה מדובר ברכוש השינוי למטופלת המאושפזת בבית החולים.

16. עוד הוסיפה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הפסיקה, מתחמי העונש ההולם את העבירות הם כדלקמן - בכתב האישום הראשון, בין אסור לתקופה של 12 חודשים ובין אסור לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלוות. בכתב האישום השני, בין אסור על תנאי ובין אסור לתקופה של מספר חודשים. בכתב האישום השלישי, בין אסור קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין אסור לתקופה של 12 חודשים. בכתב האישום הרביעי, בין אסור על תנאי ובין אסור לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. בכתב האישום החמישי, בין אסור על תנאי ובין אסור לתקופה של מספר חודשים.

17. לטענתה, יש לקחת בחשבון את הנسبות הבאות שאין קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיחס לו, נטל אחראיות על מעשיו וחסר זמן שיפוט; הנאשם נעדר עבר פלילי; עם זאת, הנאשם פגע הציבור וברכושו; העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לקלונקס; מתקיריו שירות המבחן עולה, כי לנימש בעיות רפואיות רבות, הוא נעדר יציבות בכל התחומים, דל קוגניטיבית, סובל מהתמכרות שנים רבות ומהזנחה וחוסר מעש. הנאשם לא נרתם להליך טיפול, למרות שניתנו לו הזדמנויות רבות, ובסופו של דבר, שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית.

18. באט כוח התביעה הוסיפה לאחר הتسkieר האחרון, כי הנאשם השתלב באופן עצמאי בgamila פיזית במשך 3 שבועות ושם עבר ליחידת ההתמכורות. הנאשם הגיע לפגישות ובדיקות שתן לא נמצא שרידי סם. עם זאת, הנאשם אינו מודע להתמכרותו ושולל נזקנות טיפולית. בהמשך, השתלבותו של הנאשם

בטיפול הופסקה, לאחר שנמצא כי הנאשם ממשיר לצורכי אלכוהול ונמצאו שרידים בבדיקות שתן. מכאן השירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית.

.19. לאור האמור, עתירה בא כוח התביעה להטיל על הנאשםASA מסר לתקופה של 18 חודשים, מסרים על תנאי, פיצוי, קנס והתחייבות.

.20. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי עתירת התביעה אינה מתאימה כלל לנסיבות העניין, שבהן הנאשם לא גרם נזק.

.21. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירות הן ברף נמוך והן מלמדות על מצבו הקוגניטיבי והנפשי של הנאשם, כפי שגם עולה מהביקורת שערוכה ועדת האבחון. עוד הוסיף, כי כתוב האישום השלישי עניינו באירועים על רוחא על רקע טיפול רפואי. לפי כתוב האישום הרביעי, מדובר בגנבה של בית מגוריה בשווי של 200 ₪ בלבד. לפי כתוב האישום החמישי, הנאשם החזיק ורכש החשוד כגןוב, ותו לא.

.22. עוד טען, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחמי העונש ההולמים את העבירות מושא כתוב האישום הראשון והשני, מתחילה במאסר קצר בדרך של עבודות שירות, ולחלוופין, צו שירות לתועלת הציבור. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתוב האישום השלישי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. עוד הוסיף, כי מתחם העונש ההולם את כתוב האישום הרביעי נע בין מאסר על תנאי לתקופה קצרה ובין מאסר על תנאי לתקופה ארוכה. כן הסכים, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתוב האישום החמישי מתחילה במאסר על תנאי.

.23. עוד ציין בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במינויו לו ונטול אחריות על מעשייו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם התקשה להשתלב טיפול בשל התמכרותו לכדרוי קלונקס שהוא נוטלUPI למשך, ובכל זאת סימ הליכי גמילה ב-2 מוסדות (ענ/1, ענ/2). הנאשם אינו רוכש סמי רחוב אלא מכור לתרופות; ועדת האבחון עמדה על נסיבותו האישיות הקשות והמליצה להפנותו למסגרת טיפולית; חלה התדרדרות במצבו הרפואי של הנאשם, הוא סובל ממחלת ריאות ומקביל טיפולים של חמצן; העבירות הן ישנות; לפי חוות דעת ועדת אבחון, הנאשם לא הצליח להסתגל למטרת חברתיות ותעסוקתית, תובנותו חלקית, הוא סובל מהזנחה סביבתית, חשיבה ויכולת למידה דלות.

.24. תחילת עתר בא כוח הנאשם להטלת מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור. אולם, לאחר צירוף התיקים הנוספים שונה עמדתו וטען, כי יש להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי. בא כוח הנאשם הוסיף, כי הטלת מאסר על הנאשם תחמיר את מצבו ותביא להמשך פגעה הציבור.

.25. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא נמצא טיפול הרווחה. עוד מסר, כי הוא מצטער ומתחרט על מעשיו, והביע נכונות לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה

קביעת מתחמי העונש ההולם

.26. בהחלטת מבחן הקשר הבדיקה על נסיבות המקירה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אי-רועל נפרד

שאינו קשור לתוכנית עברינית אחת (ע"פ 13/4910 ג'aber נ' מדינת ישראל (4.10.14); ע"פ 15/1261 דلال נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בוגינו.

.27. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם בכל אחד מהאירועים יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

.28. כתוצאה מביצוע העבירות של התפרצויות לדירה, גנבה, החזקת רכוש חסוד כגון, ניסיון גנבה ואיומים בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיו ושותות נפשו ושליא יופנה נגדו מלל מאים. בהתפרצויות לבתו של אדם יש כדי לגרום לכך הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגעה בביטחון האישី ובפרטיותם של דרי הבית (ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה (31.12.08); בש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל (8.1.10)).

.29. הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שעוניים בכתב האישום הראשון היא ברף בינווי. לפי כתב האישום הראשון, הנאשם התפרץ באמנו לדירה. אולם, הדירה הייתה ריקה מאדם והנ帀ם לא גנב דבר מהדירה. הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שעוניים בכתב האישום השני, הרביעי וה חמישי היא ברף נמור - בינווי. לפי כתב האישום השני, הנאשם ניסה לגנוב טלואיזה מבית החולים אך עוכב על ידי מאבטח בית החולים והעבירה לא הושלה. לפי כתב האישום השלישי, הנאשם גנב שני גופי תוארה, שערכם קטן, מבניין מגורים. לפי כתב האישום החמישי, הנאשם החזק טלפון נייד השיר למטופלת המאושפצת בבית החולים. הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שעוניים בכתב האישום השלישי היא בינוונית. הנאשם פנה לרופא, צעק עליו, משמעו המתلون - רופא נוסף במילוי - את דבריו הנאשם, מסר לו כי בכוונו לפנות למשטרה. בהמשך לcker, פנה הנאשם למתلون ואימע עליו, באומרו שיחכה לו מחוץ לבית החולים ויחסל אותו. עם זאת, הנאשם ביצע העבירות, בין היתר, על רקע מצבו הנפשי וההתמכרותו.

.30. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצויות לבית גנבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 סלפייט נ' מדינת ישראל (25.8.14)). במקרים אחרים לא התערב בית המשפט העליון במתחמי עונשה בגין עבירות התפרצויות, גנבה וקשירת קשר, הכוללים מאסר הנע בין 10 - 24 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 18/6210 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.18); רע"פ 18/638 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.18)).

.31. במקרה דנן, מדובר בעבירה של התפרצויות בלבד ללא גנבה, שלא בצוותא ולא קשירת קשר. מטיב הדברים, יש מקום לקביעת מתחם מקל יותר, הדומה - אם כי לא זהה - למתחם הרלוונטי לעבירה של כניסה למקום מגוריים לביצוע עבירה. לפסיקה שעונייה עבירה של התפרצויות בלבד ללא גנבה, ראו למשל: עפ"ג (חי) 28931-05-14 מדינת ישראל נ' מלאן (15.7.14); ת"פ (י-מ) 54091-10-15 מדינת ישראל נ' אבו עסב (13.4.16); ת"פ (אש') 25156-01-15 מדינת ישראל נ' אוחנה (12.1.16); ת"פ (ת"א) 37094-07-15 מדינת ישראל נ' אלמי (13.10.15); ת"פ (י-מ) 23771-08-14 מדינת ישראל נ' עלימי (19.10.15); ת"פ (כ"ס) 44477-12-13 מדינת ישראל שלוחת תביעות שי נ' דאבות (21.7.14); לפסיקה שעונייה בעבירה של כניסה למקום מגוריים, ראו, למשל: רע"פ 14/7329 אדר נ' מדינת ישראל (4.11.14)).

.32. לפי מדיניות הענישה הרלוונטיית לעבירה של גנבה, ביחס לרכוש קל ערך, המתחם נع בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלוית (ראו למשל: ת"פ (ראשל"צ) 26321-03-16 **מדינת ישראל נ' קרויצי** (10.5.16); ת"פ (רמ') 14-05-51803-
מדינת ישראל תביעות- שלוחת רملה נ' באסל (26.6.16); ת"פ (ק"ג) 16-01-12851 **מדינת ישראל נ' סטרצב** (3.5.16); ת"פ (ק"ג) 15-10-10238 **מדינת ישראל נ' אברמוביץ** (30.5.16); ת"פ (ק"ג) 14-06-9290 **מדינת ישראל נ' אבוטבול** (30.5.16); ת"פ 15-03-36771 **מדינת ישראל נ' עגמי** (19.5.16)).

.33. ממליא, המתחם הרלוונטי לעבירה של ניסיון גנבה, הוא מקל, אף יותר, מהמתחם הרלוונטי לעבירה של גנבת רכוש קל ערך.

.34. לפי מדיניות הענישה שעוניינה בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, המתחם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו למשל: ת"פ (ת"א) 16-12-34113 **מדינת ישראל נ' בליאבסקי** 9767-07-15; ת"פ (ק"ג) 14-09-55039 **מדינת ישראל נ' אנגל** (19.9.16); ת"פ (נת'') 15-08-19280 **מדינת ישראל נ' רחמים** (12.9.16); ת"פ (פ"ת) 15-08-2019 **מדינת ישראל נ' מרצינו** (25.5.16)).

.35. מדיניות הענישה המקובלת והנוגגת בעבירה של אוימים על רופא ברף בגיןו נעה בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלוית ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים (ראו, למשל: **רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל** (20.6.18); **רע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל** (9.4.14); **רע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13); **רע"פ 4236/12 יוסבישולי נ' מדינת ישראל** (3.6.12); **ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 זורוּי נ' מדינת ישראל** (21.1.15); **ע"פ (נצח) 2434-06-16 מדינת ישראל נ' עומר** (5.7.16); **ע"פ (מרכז) 1363-01-16 דור נ' מדינת ישראל** (29.11.16); **ע"פ (ב"ש) 13-10-17892-13 אלסיד נ' מדינת ישראל** (23.10.13); **ת"פ (נצח) 15-09-4419 מדינת ישראל נ' אשורוב** (12.2.17); **ת"פ (רמ') 18-05-5905-05-18 מדינת ישראל נ' סרסור** (2.4.19); **ת"פ (ק"ש) 18-05-1408 מדינת ישראל נ' היבוב** (13.9.18); **ת"פ (ראשל"צ) 15-04-23876 מדינת ישראל נ' יוספוב** (14.7.16)).

.36. בקביעת מתחמי העונש ההולם, יש לנקח בחשבון גם את מצבו הקוגניטיבי והנפשי של הנאשם, כפי שעה לה מחוות דעת ועדת האבחון. אולם, הנאשם נמצוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. עם זאת, נסיבות ביצוע העבירות מלמדות, כי מצב זה יחד עם התמכרותו, עמד בין היתר, בסיס ביצוע העבירות, ויש בו כדי להביא להקלת מסויימת בקביעת המתחמים, בין לפי סעיף 40(5) לחוק העונשין, ובין לפי סעיף 40(6) לחוק העונשין.

.37. לאור האמור, מתחמי העונש ההולם את העבירות, בנסיבות הייחודיות של העניין, הם כדלקמן: בכתב האישום הראשון, בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלוית; בכתב האישום השני, הרביעי והחמישי, בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, לצד ענישה נלוית. בכתב האישום השלישי, בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלוית.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחמים

.38. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים, לנקח בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות ביצוע העבירות:

הנאשם הודה במינויו לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם עבר פלילי, אולם מדובר כאן בצדר של תיקים

לאורך זמן בלתי מבוטל; ועדת האבחן עמדה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, על מצבו הקוגניטיבי ודלוותו והמליצה להפנותו למסגרת טיפולית; חלה התדרדרות במצבו הרפואי של הנאשם והוא סובל ממחלת ריאות; העבירות מושא כתוב האישום הראשון והשני, הן ישנות יחסית, אולם העבירות מושא כתוב האישום השלישי, הרביעי וחמישי בוצעו בשנים 2018 - 2019 ובמהלך השתתפותו של הנאשם בהליך טיפול; לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי חלוף הזמן הוא, בין היתר, בשל ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאים להשתלב במסגרות טיפוליות; אין בידי לקבל טענת בא כוחו, כי הנאשם לא נרתם להליך טיפול בשל נטיות כדורי קלונקס במרשם. לנאים ניתנו ההזדמנויות רבות להשתלב בטיפול ובמסגרות שונות, אולם הוא לא ניצל את ההזדמנויות ולא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן, כפי שעולה מהතסקרים הרבים שנערכו בעניינו. בחלוקת מבדיקות השtan שנערכו לנאים נמצא שרידי סם ואלכוהול. הנאשם אף עזב מספר מסגרות טיפול, וארך לאחרונה עזב את הקהילה הטיפולית שבה שולב. מכאן, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

ה הנאשם שלל פעמיים אחר פעם נזקקות טיפולית והתקשה להתגיים להליכים הטיפוליים ומכאן הוחלט לסיים ההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, עמדותיו הנוקשות של הנאשם ביחס לטיפול מעידות על חוסר מוטיבציה לשינוי והיעדר הכרה ממשית במצבו. שירות המבחן התרשם, פעמיים אחר פעם, כי לנאים כוחות אישיים נמוכים ומוטיבציה נמוכה לשינוי, ללא גורמי תמכה משמעותיים. כאן המקום להציג, כי שליחתו החזרת והנסנית של הנאשם להליכים טיפוליים נערכה מתוך הבנה בדבר מצבו המורכב של הנאשם ורצון כן לסייע לו בrama השיקומית, אולם, כאמור, נסיבות חוזרים ונשנים אלו, עלו בתומו.

שליחתי את הנאשם לממונה על עבודות שירות, לשם עירication חווות דעת בעניינו, וזאת עוד קודם לצירופם של כתבי האישום השלישי, הרביעי והחמישי. בהמשך, נשלח הנאשם פעמיים נוספת תקווה כי יתמיד בהליך הטיפולי, שבו נטל חלק באותה העת. תחילת, לא נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי, אולם, בהמשך נמצא מתאים במוגבלות.

39. עונש של עבודות שירות יתכן והוא הולם חלק מהעבירות או לחלוין, יכול היה להלום את מכלול העבירות, לו היה הנאשם ממשיך בהליך הטיפולי. אולם, משהמשיך הנאשם לבצע עבודות במהלך המהלך הטיפולי, עזב את מסגרות הטיפול ושלל נזקקות טיפולית, שוב, אין מדובר עוד בעונש ההולם את מכלול הנסיבות.

40. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מתחת למחצית העונש ההולם בכל אחד המתחרמים. העונש ההולם כולל, לפחות, מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם ואת הנזקים שגרם. בקביעת שיעור הפיצויים לקחתי בחשבון את הנזקים שגרם.

סוף דבר

41. לפיקן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

16.1.16. מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, בגיןו ימי מעצרו מיום 16.1.16 ועד 18.1.16;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, וה坦אי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה רכוש או אלימות מסווג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מיום שחרורו לא עבר כל עבירות רכוש או אלימות מסווג עוון;

ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תMOREתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלוםויות שוות, הראשון לא יאוחר מיום 1.3.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלENDRI לאחר מכן;

ה. הנאשם ישלם למTELון עד תביעה 1 בכתב האישום הראשון פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-2 תשלוםויות שוות, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.20 והשני לא יאוחר מיום 1.2.20. כן ישלם פיצויים בסכום של 500 ₪ עד תביעה מספר 1 בכתב האישום השלישי. את הפיצויים ישלם ב-2 תשלוםויות שוות ורכופים, האחד לא יאוחר מיום 1.1.20 והשני לא יאוחר מיום 1.2.20.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.